Hvem har rett på diktene?

I spørsmål om hvem som burde ha retten på diktene som genereres, så er det tre eventuelle aktører som kan vurderes, den første er skaperen av algoritmen, de som har rett på koden, den andre er brukeren, de som gir input for å generere, og den tredje er skaperne av data settet.

Det første tilfellet, at algoritme skaperen har retten, er det som brukes i Storbritannia, men da har de ikke såkalte moralske rettigheter. I et slikt tilfelle ville diktene vi genererte falt i det fri eller vært eid av Open-AI som har laget GTP-2.

I EU lovgivning har ikke dette spørsmålet blitt besvart enda, da de venter på tegn på at markedet ikke fungerer som det skal før de tar stilling til saken.

Om retten gis til brukeren av algoritmen så får man sannsynligvis et problem ved at man må avveie mellom hensyn til brukerens rett på det hen har generert og algoritmeskaperens rett på algoritmen de har laget. I verstefall kan en slik rett skape dysinsentiver mot at algoritmeskaperne gidder på legge koden sin ut åpent, da de ikke ville ha noen rett på andeler eller kompensasjon om noen brukte koden deres til å generere produkter til kommersiell bruk.

I EU lov er det egne regler for tekst og data utvinning som forbyr bruk av dette til kommersielt bruk, I tilfeller der tekst som allerede er kopirett på benyttes, så må samtlige av de som sitter på kopiretten på deler av datasettet kompenseres. Det vil si at sånn som det er nå har datasett skaperne rett på de genererte diktene, gitt at det er noen kopirett på tekstene i datasettet.